

فراخوان کمپ اعتراضی پناهجویان برای حق ماندن و حق شهروندی

ما بعنوان بخشی از پناهجویان ساکن شهر گوتینگن و حومه، از روز جمعه چهارم آوریل با برپایی چادر اعتراضی در مرکز شهر گوتینگن (مجاور کلیسای یاکوبی) اعتراضمان را به سیاستهای ضد پناهندگی دولت آلمان در ایالت نیدر زاکسن و نیز دادگاه گوتینگن اعلام می کنیم.

پس از استقرار چادر اعتراضی، بعد از ظهر همان روز، راهپیمایی همبستگی با چادر اعتراضی در ساعت ۵ بعد از ظهر برگزار خواهد گردید تا بتوانیم صدایمان را به گوش وجدانهای بیدار برسانیم. این تجمع اعتراضی به دلایل بسیاری شکل گرفته است:

ما پناهجویان در شرایطی بسیار بد و غیر انسانی به سر می بریم. شرایطی که شایسته ی شرافت انسانی ما نمی باشد. زندگی روزمره ی ما در ترس و هراس از اخراج اجباری می گذرد و این همه از قوانین تبعیض آمیز دولت آلمان ناشی می شود.

مشکلات ما پناهجویان کدامند؟

در بیش از ۱۲۰ کشور جهان مبارزین و آزادیخواهان تحت تعقیب، آزار، شکنجه، زندان و خطر اعدام هستند. نمونه های روشنی از این رفتارهای ضد بشری امروزه در ایران، ترکیه، سوریه، مصر، زیمبابوه، توگو، بحرین و تونس و دیگر کشورها رایج است.

در سال ۲۰۱۱ کارگران و اعتصاب کنندگان صنایع نفتی در غرب قراستان مورد هجوم قرار گرفته، سرکوب و کشته شدند.

سرکوب خونین کارگران اعتصابی معادن افریقای جنوبی هیچگاه از یادها نخواهد رفت. در کشورهای پرو، شیلی، سریلانکا و اوکراین فعالین سیاسی توسط پلیس کاملاً بطور قانونی تعقیب و سربسته میشوند. در ایران بیش از ۳۵ سال است که دگراندیشان شکنجه، اعدام، تجاوز و کشته می شوند. چندان فرقی ندارد که چه کسی در نمایش مضحک انتخاباتی جمهوری اسلامی برنده شود، احمدی نژاد، خاتمی و یا روحانی.

دولت فدرال آلمان گستاخانه و بیشرمانه این کشورها را "امن" و بی خطر تلقی میکند تا بتواند حکم اخراج ما پناهجویان را صادر نماید و همچنین نقش خود را در حمایت از سرکوب و اختناق در کشورهای دور دست انکار می کند.

سلاح و لوازم سرکوب و شکنجه در این کشورها از آسمان نازل نشده است. جدیدترین و پیچیده ترین تکنولوژی و سلاح برای سرکوب آزادیخواهان توسط حکومت های اروپایی از جمله انحصارات و شرکتهای آلمانی در اختیار دولت های دیکتاتوری قرار میگیرند. سرزمین های ما با بمب و سلاح های اروپایی، آمریکایی، روسی و چینی نابود می شوند، چرا

که تولیدات کارخانجات اسلحه باید بازار فروش داشته باشند. ما کشورمان را بدلیل اینگونه سیاست های ضد بشری ترک کرده ایم، تا در کشور آلمان پناه و امنیت داشته باشیم؛ اما دولت آلمان آن را از ما دریغ داشته است. اداره خارجی و دادگاه

گوتینگن حقوق انسانی ما را نادیده میگیرند. هر چند که سیستم و جو ترور و اعدام در این کشورهای دیکتاتوری بر کسی پوشیده نیست، بخصوص برای قضات دولت آلمان. اما سیاست بی اعتنائی در برابر دلایل پناهندگی ما، بخشی از سیاست

غیر انسانی دولت آلمان و قوانین پناهجوستیز آن می باشد، تا مبادا روابط تجاری و معاملات اقتصادی شرکتهای آلمانی در این کشورها به خطر بیفتند.

علاوه بر این، شرایط حاکم غیر انسانی زندگی در اینجا، ما را به انسانهایی منزوی، مایوس و ناامید تبدیل کرده است. سالیان سال در انتظار و بلا تکلیف ماندن، بدون اجازه ی تحصیل، کار و یا اجازه ی سفر آزاد، و هر لحظه در اضطراب و ترس از دیپورت و اخراج به سربردن، سلامت جسمی و روانی ما را مختل کرده است.

این سیاستهای غیر انسانی در واقع اعلام جنگ علیه ما پناهجویان می باشد. اما ماهمگی تصمیم گرفته ایم که دیگر قوانین نژادپرستانه ی حاکم را تحمل نکنیم و اعتراضمان را با برپایی چادر اعتراضی به مدت دو هفته در مرکز شهر گوتینگن ابراز کنیم.

ما از همه ی انسانهای آزاده و شریف دعوت می کنیم تا با این کمپین اعتراضی ما همراه شده و از حقوق انسانی همه ی پناهجویان دفاع کنند.

خواسته های ما به قرار زیر است:

حقوق برابر شهروندی

حق تحصیل، کارآموزی و یادگیری زبان

اجازه ی اقامت و لغو قانون اخراج پناهجویان

حق مسکن و زندگی در شرایط انسانی و بهداشتی

حق اجازه ی کار

حق مسافرت آزاد

آغاز کمپ اعتراضی: جمعه، چهارم آوریل ۲۰۱۴، هر روز از ساعت ۱۳ تا ۱۸ به مدت دو هفته جنب کلیسای یاکوبی شروع راهپیمایی اعتراضی برای همبستگی با پناهجویان: جمعه چهارم اپریل ساعت ۵ بعد از ظهر جلوی کلیسای یاکوبی